

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Grove, at der er en del forkludret i hele diskussionen om landbrugets gødningshåndtering.

I 1985 vedtog et næsten enigt Folketing en NPO-plan, som skulle være færdig i 1990, med 6 måneders opbevaringskapacitet. Det er realiteten, men den er der nogle der har forkludret ganske grundigt med det, der er sket.

Vi har bedt om, at man indskærpede kommunernes pligt til at lave planlægning for flere år siden, og det kom ind i loven på vores initiativ. Jeg har ikke forstået, at regeringen har gjort meget for at indskærpe det over for kommunerne, hvis vi er enige om, at det skal ske; de landmænd, der vil bygge fællesanlæg og går i gang med at planlægge det, skal selvfølgelig opfylde forpligtelserne i forhold til fællesanlægget og ikke i forhold til individuelle krav. Der er ganske udmærket logik i den tankegang, og – hvad der måske er mere interessant i denne sammenhæng – der er konsekvens år for år tilbage i tiden i denne diskussion.

Landbrugsministeren mente, der var nogle misforståelser i denne debat. Jamen det er ikke på vores side, misforståelserne er; det var ministeren selv, der lagde op til mange misforståelser i hele første indlæg. Nu er det, som om det er os, der har problemer med at forstå det. Jeg forstår så udmærket, at landbrugsministeren står fast på det, der står i betænkningen – det har fru Marianne Jelved også sagt her i dag – altså det generelle 9-måneders-krav, hvorefter der kan ændres i opad- og nedadgående retning. Det var jo det, der stod. At vi ikke synes, det er det klogeste, vi har hørt om, og at vi mener, man skulle sige noget andet, er en helt anden sag.

Jeg takker landbrugsministeren for klarheden. Det er ikke så meget det, der bliver sagt uden for huset – det har hr. Dohrmann jo ganske ret i – men den klarhed, der kommer frem i debatten her.

Dernæst vil jeg gerne sige følgende til Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved: I vandmiljøplanen står der, at regeringen allerede i 1987 skal vurdere kunstgødningsforbruget. Det skal fremlægges for Folketinget, hvorefter man skal vurdere, hvor langt vi er henne. Jeg vil bede Det Radikale Venstre bekræfte, at man allerede ved udgangen af 1987 skal vurdere, hvordan det er gået med kunst-

gødningsforbruget, og i Folketingets Miljøudvalg, og hvor det ellers kunne være relevant, diskutere, hvordan det går med vandmiljøplanen.

Når jeg siger det, er det, fordi jeg tror, at dens målsætning overhovedet ikke kan overholdes, fordi den ikke er rigtig. Men jeg vil alligevel gerne have bekræftet, at vi skal have en vurdering ved udgangen af dette år.

Dernæst vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Larsen-Ledet, som var her for lidt siden, men er gået nu; ellers må jeg få svar fra en anden i Det Radikale Venstre, men det er forholdsvist vigtigt, at det er fra en person, der har deltaget i drøftelserne i Landbrugsudvalget: Er det ikke sådan, at SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i de forhandlinger, vi har haft i Landbrugsudvalget, har været enige om 4.000-kroners-kravet? Er det ikke en realitet? Er det ikke også det, vi er gået til forhandlinger med over for landbrugsministeren, og som landbrugsministeren har sagt nej til?

Jeg vil også gerne spørge hr. Larsen-Ledet, om det ikke er sådan, at Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre er 100 pct. enige om de ændringer, der skal laves i bekendtgørelsen om det økologiske jordbrug. Det er i hvert fald det indtryk, jeg har dannet mig under de lange drøftelser, vi har haft med de landbrugspolitiske ordførere på dette punkt. Det, vi har syntes ville være fornuftigt, var at få det i selve dagsordenen; vi ville gerne have haft, at det havde været en fælles dagsorden. Det var ikke muligt at nå at forhandle i går, men jeg har forstået i drøftelserne hidtil, at vi har været fuldstændig enige, og på de møder, vi har haft med økologiske repræsentanter og andre, har alle tre partier også givet udtryk for det. Jeg har sågar også kunnet læse på forsiden af nogle af disse blade, at netop Det Radikale Venstre ville gøre alt for 4.000-kroners-kravet. Sådan har jeg forstået det, men jeg vil gerne have, at det også bliver bekræftet her, at vi er totalt enige.

Sønderby (V):

Når man ikke rigtig har argumenter, vil jeg sige til hr. Bjørn Westh, bliver man usaglig. Det synes jeg egentlig gælder det, hr. Bjørn Westh indledte med, da han henviste til et møde i Herning for et år og en dag siden, hvor han kunne huske, hvem der talte på Venstres vegne, nemlig udenrigsministeren og ikke landbrugsmini-